

Ügyiratszám: MN/19468-4/2012.

Tárgy: eljárás megszüntetése

Ügyintéző: **személyes adat**

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának

1329/2012. (VII.18.) számú

VÉGZÉSE

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **Médiatanács**) a **személyes adat**; a továbbiakban: **Kérelmező**) a **Ringier Kiadó Kft.** (1082 Budapest, Futó u. 35-37.; a továbbiakban: **Médiatartalom-szolgáltató**) Vasárnapi Blikk, Blikk és a Blikk.hu sajtótermékeivel kapcsolatban, 2012. július 4. napján benyújtott kérelme alapján indult hatósági eljárást

megszünteti.

E végzés ellen fellebbezésnek nincs helye. A végzés felülvizsgálata a végzés közlésétől számított 15 napon belül a Fővárosi Törvényszékhez címzett, a Médiatanácsához három példányban benyújtott kérelemben kezdeményezhető. A bíróság a végzést nemperes eljárásban 30 napon belül vizsgálja felül.

Indokolás

A Kérelmező a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatósághoz 2012. július 4-én érkezett beadványában a Vasárnapi Blikk és a Blikk.hu szerkesztősége ellen tett panaszt.

A Kérelmező előadta, hogy a Vasárnapi Blikk XIX. évfolyam 144., 2012. május 27-i számában **„Személyes adat”** címmel cikk jelent meg róla, illetve az általa vezetett, **„Személyes adat”** című televíziós műsorról. A cikket a www.blikk.hu internetes oldalon is közzétették.

A Kérelmező a cikkben írtak valótlanága miatt 2012. május 31. napján helyreigazítási kérelemmel fordult a sajtótermékek szerkesztőségéhez. A Kérelmező szerint a Vasárnapi Blikk XIX. évfolyam 150., 2012. június 3-án megjelent számában a sajtó-helyreigazítási kérelemnek csak igen elenyésző részben, nem a megfelelő módon és terjedelemben, míg a Blikk.hu egyáltalán nem tett eleget.

A Kérelmező beadványában részletesen kifejtette, hogy a cikkben szereplő mely állítás miatt volt valótlan, továbbá azt, hogy a helyreigazítást a sajtótermék szerkesztősége miért nem teljesítette megfelelően.

A Kérelmező beadványában a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: **Smtv.**) 4. § (3) és a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) 7. § (1) bekezdésében foglaltakra, valamint a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: **Ptk.**) 75. § (1) és (2), illetve a 78. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozott.

A Kérelmező szerint a Vasárnapi Blikk és a Blikk.hu cikke olyan valótlanságokat tartalmazott, melyek sorozatosan sértik a személyiségi jogait, a cikk alapján a Kérelmező, valamint műsora megítélését az átlagolvasóban hátrányosan befolyásolhatja. Álláspontja szerint a Blikk szerkesztősége tevékenysége során rosszhiszeműen és tisztességtelenül járt el,

amikor róla nyilvánvalóan valótlan és sértő cikket tett közzé, ezáltal a működésére vonatkozó alapelveket sem tartotta be, a cikkeket nagyrészt nem is volt hajlandó helyreigazítani.

A Kérelmező megjegyezte továbbá, hogy a Blikk szerkesztőségének évek óta jellemző „*munkamódszere*” vele kapcsolatban, hogy valótlan tartalmú cikkeket jelentet meg. A Kérelmező ennek alátámasztására hivatkozott két korábbi ügyre, melyek helyreigazítással zárultak.

A Kérelmező előadta továbbá, hogy a sérelmezett cikket átvevő internetes újságok a helyreigazítási kérelemnek eleget tettek, kivéve az msn.mainap.hu internetes oldalt, amelyet szintén a Blikk kiadója működtet.

A Kérelmező a kifejtettek alapján kérte, hogy a Médiatanács a kifogásolt cikkeket, *„a jogsértő eljárást - a fentiekben részletezett okok miatt - a Blikk és a Vasárnapi Blikk szerkesztőségével kapcsolatban vizsgálja meg, és a szükséges intézkedéseket, a tendenciózusság és a folytatólagosság miatt a szerkesztőséggel szemben a legjelentősebb büntetéseket”* alkalmazza.

A Médiatanács a beadvány tartalma alapján megállapította, hogy az az ügyféli minőség meghatározását tartalmazó, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: **Ket.**) 15.§ (1) bekezdése alapján kérelemnek minősül, tekintettel arra, hogy az abban vázolt jogsérelem a Kérelmező jogát, jogos érdekét érinti.

A kérelemben foglaltak alapján a Médiatanács az alábbiakat állapította meg:

1. Az Smtv. 4. § (3) bekezdése

A Kérelmező beadványában hivatkozott az Smtv. 4. § (3) bekezdésében foglaltakra, mely szerint *„a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével”*.

Az Smtv. fenti rendelkezése a 2011. január 1-jével hatályát vesztt, a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény deklaratív jellegű rendelkezéseit vette át. Az Mttv. a hatóság feladat- és hatásköröit meghatározó 182-184. §-ai az Smtv. 4. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezést nem nevesítik, tehát ezen rendelkezés megsértését a hatóság közigazgatási hatósági eljárásai során hatáskör hiányában nem vizsgálhatja.

A hatóság kizárólag a törvényben meghatározott hatásköröket gyakorolhatja, azokat önkényesen nem bővítheti. A törvény kommentárja is rögzíti, hogy ez a fajta hatáskör-kiterjesztés egyértelműen alkotmányellenes volna, a hatáskör hiányában hozott döntés a Ket. szerint semmiségi ok. Az Smtv. 4. § (3) bekezdése alapján médiahatósági eljárás egyébként sem indulhatna, mert az ott meghatározottak olyan általános kategóriák, amelyek csak konkrét tényállásokban jelenhetnének meg a hatósági felügyelet keretében számon kérhető módon. Ugyanakkor a bűncselekmények megelőzése, felderítése, illetve a személyhez fűződő jogok védelme egyértelműen nem a médiahatóság feladata.

A fentiek alapján a Médiatanács megállapította, hogy nem rendelkezik hatáskörrel az Smtv. 4. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés érvényesülésének vizsgálatára.

2. Az Mttv. 7. § (1) bekezdése

A Kérelmező beadványában hivatkozott az Mttv. 7. § (1) bekezdésében foglaltakra is, mely szerint *„a médiaszolgáltatók, a sajtóterméket kiadók, a kiegészítő médiaszolgáltatást nyújtók, a műsorterjesztők az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységek végzése során a jóhiszeműség és a tisztesség követelményének megfelelően, e törvényben meghatározottak*

szerint kötelesek egymással és a nézőkkel, hallgatókkal, olvasókkal, felhasználókkal, előfizetőkkel kölcsönösen együttműködve eljárni”.

A fenti rendelkezés a jóhiszeműség és tisztesség, valamint a kölcsönös együttműködés elvét tartalmazza, mely a médiapiaci szereplők és a felhasználók együttműködését írja elő. A törvény alapelvei között szereplő rendelkezés megsértését a hatóság közigazgatási hatósági eljárásai során hatáskör hiányában nem vizsgálhatja és állapíthatja meg.

A Médiatanács a fentiek alapján megállapította, hogy az Mttv. feladat- és hatásköreit meghatározó 182-184. §-ai alapján nem rendelkezik hatáskörrel az Mttv. 7. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés érvényesülésének vizsgálatára sem.

3. A Ptk. 75. § (1) és (2), valamint a 78. § (1) és (2) bekezdése [személyhez fűződő jogok (jó hírnév) megsértése]

A Ptk. 75.§ (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. nem nevesíti az összes személyhez fűződő jogot. A Ptk. 76. §-a szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, a lelkiismereti szabadság sérelme és a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A 78. § (2) bekezdése szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

A Ptk. 85. § (1) és (2) bekezdése alapján a személyhez fűződő jogokat - a törvényben meghatározott kivételektől eltekintve - csak személyesen lehet érvényesíteni.

A Ptk. 84. § (1) bekezdése értelmében *„akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset körülményeihez képest a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:*

- a) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;*
 - b) követelheti a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;*
 - c) követelheti, hogy a jogsértő nyilatkozzon vagy más megfelelő módon adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a jogsértő részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak;*
 - d) követelheti a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását a jogsértő részéről vagy költségén, továbbá a jogsértéssel előállott dolog megsemmisítését, illetőleg jogsértő mivoltától megfosztását;*
 - e) kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.*
- (2) Ha a kártérítés címén megítélhető összeg nem áll arányban a felróható magatartás súlyosságával, a bíróság a jogsértőre közérdekű célra fordítható bírságot is kiszabhat.*
- (3) E szabályok irányadók akkor is, ha a jogsértés tilos reklám közzétételével történt.”*

A Médiatanács a fentieknek megfelelően megállapította, hogy az Mttv. feladat- és hatásköreit meghatározó 182-184. §-ai alapján nem rendelkezik hatáskörrel a személyhez fűződő jogok megsértése miatti igény vonatkozásában sem, azok érvényesítése bírósági úton lehetséges.

A Ket. 30. § b) pontja szerint:

„A hatóság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, nyolc napon belül elutasítja, ha g) a kérelem tartalmából megállapítható, hogy az ügy nem hatósági ügy.”

A Ket. 31. § (1) bekezdés a) pontja szerint:

„A hatóság az eljárást megszünteti, ha a 30. § alapján a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye, az elutasítási ok azonban az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására”.

A fentiekben kifejtettek alapján a Médiatanács a Ket. 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette az eljárást, tekintettel arra, hogy a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye egyrészt azon az alapon, hogy az eljárás alapjául szolgáló ügy nem hatósági ügy, hiszen a személyhez fűződő jogok megsértése miatti igény vonatkozásában nincs olyan hatósági ügy, amelyre a Médiatanács hatáskörrel rendelkezne, továbbá azon az alapon, hogy az Smtv. 4. § (3) bekezdésében, valamint az Mttv. 7. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezések érvényesülését nincs hatásköre vizsgálni, és mindez csak később, az eljárás megindulását követő nyolc napon túl jutott a tudomására.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ket. 72. § (2) bekezdésében, továbbá az Mttv. 163. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul. A jogorvoslat elbírálásának határidejét az Mttv. 164. § (1) bekezdése határozza meg.

Az eljárás során a Ket. 153. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés szerinti eljárási költség nem merült fel.

Budapest, 2012. július 18.

a Médiatanács nevében

Szalai Annamária
elnök

dr. Kollarik Tamás
hitelesítő tag

Kapják:

1. Személyes adat